

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri
tres**

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

De morborum spiritualium origine ca.vii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Liber Primitus

Ut igitur oīm supradictorū cōcludat̄ affinitas, corpori corporea debetur medicina corporalis medic⁹, et medico p̄mū corpore, aīe vero q̄ spūs est, spiritualis medicina, spūalis medicus, et medico p̄mū spirituale proponit⁹. Sic oportet nos p̄suasos esse, qm̄ id est rōni et doctrinę apostolice cōsentaneū est, et q̄ iacto hoc fundamento, facilius patiētię structura cōsurgit. hinc etiā sicut morte⁹ corpori, sic immortalitatę animę natura denūciat, cu⁹ s. eam vt natura lis opis minime egentē relinquit incustodit⁹, at de⁹ curā eius assūmit, nō quo (vt ante dixi) morte⁹ effugiat, cui suapte natura nunq̄ addicta est, sed vt miseriā sempiternam, cui peccādo se subiūcit, euasdat. Sed iā ad vestigandā spūaliu⁹ morborū pgamus originem.

De morborum spiritualium origine [Ca. vii.]

Sp̄iritualiu⁹ infirmitatu⁹ (quib⁹ penē torū gen⁹ hūani⁹ op̄ primi) tibi, si aduerteris, radice⁹ et fundamentū brevis⁹ exp̄licabo, vt cognito morbi loco, sciamus vbi oport̄ applicare reme⁹ diu⁹. In hoc peripateticorū et theologorū scholę cōsentiuūt, duas esse p̄ncipales animę partes, p̄ quas vidētur hoīs duas, et has quidem cōtrarias naturas assecuti, rōnale⁹ s. et sensitiu⁹. Ita cum bellūs nobis cōmuniſ ē illa ḥo ppria est hoīs forma. Primaq; pfectio rōnales in duas secaſ partes. Intellectū s. et voluntate⁹. Intellect⁹ est om̄ia cognoscere. Volūtatis ḥo intellecta, si bona videātur appetere, si aut̄ mala nocētiaq; sint vel appareāt, quoad eius fieri potest, ppulsare vel fugere. Sensitiua duas ite⁹ cōtinet vires, una⁹ qua ea que sensui occurruūt aut obiūciūtur dinosci. alterā, qua occurruūtia obiecta⁹ pri⁹ cognita, vel tenere satagit, vel declinare. Prima vis ē ea qua sentim⁹, qua videm⁹, qua audim⁹, qua palpamus, qua olfacim⁹, qua et gustam⁹. Nā quasi quidā fonticul⁹ in quinq; sensui⁹ exteris or̄ riūulos ḥtus ista defluxit, exterio⁹ inq; nā vt philosophis placit, totide⁹ sunt interiores sensus, qui intra craniū forulos cerebric⁹ casuernulas (vt visu⁹ est Avicen⁹ et Alberto magno ac ceteris mediis ac philosophoz, qui de corpis hūani anatomia scripsere) discre-

Liber Primus

tas habent sedes, propriasq; māsiunculas, quę spirituuz animaliuз
vię speciez qz receptacula nominat. Sed ex his phantasiā cōmemo
rasse sufficiat. Quando ipa id officiū in pte sensitiua sortita est, quod
intellect⁹ obtinet in rationali. Altera vis seu virtus bifariaz quoq; di
uidit, in cōcupiscibilez, s. et irascibilez. Cōcupiscibilis in ea ferit que
voluptatez afferre, per sensuз et phantasiā iudicantur. In ea vero que
tristia apparent ita se habet, vt ea vel abigat, si facultas ad sit, vel p^o
cul ab eis īse qz maxime pripiat. Irascibilis ad subliuiз isti cōvinc
ta est, quotiens em cōcupiscibili quidpiā impedimēti se ingerit, iras
cibilis magno impetu accurret, illud totis virib⁹ conatur auertere. Jam
tibi ostensur suz maloz omniuз somitez scelerq; radicez, vnde onis
nostra descēdit iniqtas. Uidebis acerimū hostez virtutis, videbis id
qđ membroruz legez Paul⁹ appellat. Lex membroruz est virtutis concu
piscibilis impet⁹, qui gręce op̄ μη dicit. hic sp̄ in id solum quod de
lectat, nulla honestatis, nulla virtutis, nulla dei habita ratione, tanq;
magnes ad poluz mira naturę lege cōuertit. Hi duo appetit⁹ in eas
dē anima quasi due in eodez axe rotē sessori et quo cōparari possunt
Voluntas recta sessor est, appetit⁹ equus, sicut em equus atq; dome
tur est freni et sessoris impatiēs, sic appetitus nisi p̄us lōga diligē
tiz cura cohercet volūtatez aspernat⁹ in diuersa cuz indignatione
se pripit, domabilis est, sed lōga op⁹ est diligētia, magnis calcarib⁹,
fortissimisq; capistris, et frenis vtedū est. Rez miraz audi. quā ves
lim sepius adhibita diligētia cōtempleris. Quicqd leges tā sacre qz
ciuiles, taz veteres qz nouę, tā publicę qz p̄uatę, seu in poenaz cōmis
natur. seu pollicentur in p̄emū, eos suz tēdit, vt hui⁹ contumacissis
mi appetit⁹, ceruicosaz duriciez, et caput obstipum cōtundat et subi
gat. Facili⁹ Xerxes Themistocles, Dariuz Alexāder, Gallos Ces
sar, Bellerophon Chimerā, Hercules Hydrā, Theseus Minos
tauruz, Aristeus Protheuz, Cadm⁹ draconē, qz hāc immanissimā
feraz debellauit, imo cū illa debellarint, ipi ab ista oppugnati sunt et

B ij

Liber Primus

expugnati: propterea dictu^z est a sapientia. Melior est patiens viro forti, et qui aio dñatur suo, expugnatore urbiu^z. Nō aliam ob causam veteres heremite viri sanctissimi, quales in noua lege fuerūt, Paulus, Antonius, Hilarius, et in veteri Elias, Helislaus, et ceteri filii prophetarum, Carmeli accolē ordinis nri p̄ncipes et autores, urbes, r̄ho minus cōsortia fugiebat, in ieiunis et in diuinis rex contemplatione degebāt, nō aliā inquā ob causaz, nisi ut hunc rebellez et cōtumaces appetitum emollirent, legiqz subiacerent, cōtinua hęc intra nos pugna, et ut Augustinus inquit, rara victoria

De animi perturbationibus

C. viij.

Nec pr̄tercenduz hoc loco partē hanc animę quaz sensitivā dicim⁹ nunqz quiescere, sed instar maris semp̄ c̄stuarē, et assiduis perturbationib⁹ agitari. Sicut enī mare duodecim vēris, q̄s Plinius in libro de naturali histo. cōnumerat, et vexari nō desinit, hoc est ab oriente in occidente, et ab occidente rursus in orientem veniam⁹ sub solano, vulturno, euro, noto, Austro, Libanoto, Alphriaco, Fauonio, Cauro, Trascea, Septentrione, Aquilone, Cęcia, ita memorata pars animę totidē perturbatōib⁹, quas Egidius Rhomas n⁹ libro p̄mo de regimine p̄ncipu^z refert, in magnos fluct⁹ intumescit et fremit. Sunt autē hęc perturbationes, amor, desideriū, odiu^z, abhōminatio, delectatio, dolor seu tristitia. Ista cīm ad animu^z, ille vero referuntur ad corp⁹. Spes, desperatio, audacia, timor, ira, segnices quā ipse Egidius et alii Neoterici vocat mansuetudinē passionū, ad ei⁹ mansuetudinis differētiaz, quę cū sit mediocritas quędā inter irā et segniciē, nō passio sed virtus est et appellat. Prīm⁹ senarius ad cōcupisibilē, scđus pertinet ad irascibilē. Sed quēadmodū p̄t iā dicos ḡiales vētos alij q̄daz peculiares sunt ut Scirō apud Atheniēs paulum a Cauro deflectēs, sic dicit⁹ q̄ spiret a laxis, q̄ Scirō a Theseo interfectus quōdaz inhabitabat. et Circi⁹ apud puincia Narbonēs naues in Italia recto cursu deferēs. Ita p̄tēr iaz dictas perturbationes, alię quędaz numerātur ab Aristotele, in libro